

pred svojega praga, ko je prišel svoje „sokol-
no“ mučice iskati! To je treba zapomniti!
Pri Mahoriču se torej pionirje
vun meče, ako ne trobijo v politični rog go-
stov „črnega Petra!“ Prepričani smo, da imajo
naši pionirji dovolj časti v sebi, da ne bo-
dejo več krčmarice Mahorič nad-
legovali. Kdor pionirje čez prag meče, ta
svoje krajarje nosi! Isto velja od gostilne
Graharja v Hajdini. Tam se je pijo-
nirja prepevalo in skoraj pobilo. Dolžnost
vse šške oblasti je, da ukrene tu vse po-
trebno, da se taki sramotni škandali ne bodoje
več pripetili. Svaka sila do vremena!

Dva stara naša znanca, učitelj Vincenc
Serona in železniški uradnik Haladea sta
bila torej voditelja med onimi pretepači, ki so
v nedeljo pionirja Zupaniča napadli. Serona, —
to je tisti dolgonogi učitelj Serona, ki je bil
pred par leti na neprijetni način zmočen, ko je
hotel na kolodvoru s svojo kožjo brado zgago
delati. To človeče, ki pozna gostilno desetkrat
bolje nego šolo, pokazalo je zdaj nakrat svojo
balkansko korajžo, zdaj, ko jih je bilo sto proti
enemu! In Haladea, uradnik južne železnice,
nekdanji učitelj, mu je pomagal. Bolje bi bilo,
da bi se Haladea intenzivneje brigal za svojo
službo! Povedati bi mu znali v tem oziru cele
pomane! Opozarjamo šolsko oblast kakor tudi
ravnateljstvo južne železnice na ta čedni par-
ček! Za pretepanje ne plačujejo davkoplače-
valci učitelje ter uradnike!

Trgovca Senčar v Ptuj se dela vedno gro-
zovito nedolžnega, kadar se pove javnosti, da
je njegova trgovina pravo gnezdo prvaške gonje.
Dela se slepega in gluhega v takem slučaju.
Stramuje se menda, da visi še vedno njegova
nemško-nacionalnim trakom ozalšana fotogra-
fija v nemškem telovadnem društvu. Trgovca
Senčarja pa zagovarjajo tudi gotovi drugi ljudje,
ki imajo svoj bastardski nos tudi v vsaki zadevi,
leprav jih niti za mišjo dlako ne briga. In
mendar ponavljamo zopet, da je Senčarjeva
šitacuna gnezdo prvaške gonje. Drugača bi ne
mogel Senčar trpeti, da je njegov komi Heinr.
Kreft glavni rogovilež pri ptujskih „sokolih“,
da je pretepač, ki se je v nedeljo istotako ude-
ležil pobijanja pionirja Zupaniča. Radovedni
smo, na kak način se bode Senčar zdaj oprate-
val. Radovedni smo, res radovedni!

Otvoritev novega mostu v Mariboru se je
vršila preteklo nedeljo ob velikanski udeležbi
ljudstva. Kot zastopnik cesarja pripeljal se je s
koroškimi brzovalkom nadvojvoda Friderika.
Na kolodvoru so ga pričakovali m. dr. namest-
nik grof Clary, deželni glavar grof Attems,
korni komandant Leitner, župan dr.
Schmiderer, okrajni glavar pl. Weiss,
ž. in deželni poslanec Wastian, več dru-
gih županov, nadalje častna kompagnija 26. re-
gimenta itd. Po kratkem pozdravu odpeljal se
je visoki gost v spremstvu župana dr. Schmi-
derer in podžupana Wastian ter drugih dosto-
anstvenikov v avtomobilih k mostu. Tam je
imel župan dr. Schmiderer znameniti nagovor,
v katerem je zlasti udanost in patriotična čustva
prebivalstva napram cesarju in avstrijski domo-
vini naglašal. Tudi škof dr. Napotnik imel
je daljši govor v nemškem jeziku, kakor je ure-
dil cerkveno blagoslovljenje novega mostu. Nad-
vojvoda šel je potem v spremstvu gostov prvi
čez most. Na oni strani mostu pozdravila je
nadvojvoda gđc. Bibus, ki mu je podarila
kolepek cvetljic. Nadvojvoda dal ji je v spomin
briljantno brošo. Jako dopadel je visokemu go-
stovan krasni pogled na Maribor in njegovo oko-
lico. Nadvojvoda nagovoril je potem celo vrsto
odličnih oseb in se je kmalu nato v avtomobilu
odpeljal v Gradec. Vsa slavnost je imela im-
ponenten vtis in se je vršila brez pomembnejšega
motenja. Mesto je bilo seveda okrašeno z za-

stavami. Na ljudstvo je vplivala otvoritev glo-
boko. Novi most je torej otvorjen; dal Bog, da
bi prinesel mnogo gospodarskega napredka
kmetickemu kakor mestnemu prebivalstvu!

Velikanski dirindaj napovedali so slovenski
klerikalci in narodnjaki za dan otvoritve novega
mariborskega mostu. Pa ves dirindaj je padel
v vodo. . . . To je pač dokaz, da nimajo
slovenski voditelji prav nobene-
ga vpliva nad slovenskim ljud-
stvom, da so torej lažniki, ker se delajo za
komandante slovenskega ljudstva, da se jim
doslej ni posrečilo zastrupiti srca ljudstva. . . .
Najprve so komandirali slovenski prvaki, da
naj razobešajo ljudje v Mariboru belo-plavo-rdeče
zastave. Za katoliški shod v Ljubljani so slo-
venski klerikalci sami te panslavistični zastavi
proč vrgli; v Mariboru pa so hoteli s tem „rus-
kim“ barvam prebivalstvo dražiti. Ali ljudji jih
niso poslušali, marveč so raje cesarske, avstrijs-
ske ter štajerske zastave razobešili. Ljudstvo je
pozdravilo člana cesarjeve družine, nadvojvoda
Friderika s cesarskimi, ne pa z ruskimi barva-
mi! In slovenski voditelji so bili blamirani. . . .
Na kolodvor so postavili orehovskega Piška,
enega najduhovitejših slovenskih voditeljev, češ
da naj ta nadvojvoda v slovenskem jeziku po-
zdravi. A Pišek ne zna ne slovensko ne nem-
ško; potrpežljivo poslušal je nadvojvoda njegove
nerazumljive besede in mu je dal potem par
nemških besed kot odgovor. Kajti nadvojvo-
da ne zna orehovskega dialekta. . . . Knezo-
škof dr. Napotnik je uvidel, da bi bilo govore-
nje v nadvojvodni neznan slovenščini le prazna
demonstracija; zato je imel tudi daljši nagovor
iz izključno nemškega jezika. . . . Ljudstva
samega se je seveda tudi iz dežele prav veliko
zbralo. Ali to ljudstvo ni bilo tako neumno, da
bi se pustilo od prvaških hujskačev zlorabljati
v politično gonjo. Ljudstvo ni hotelo pred ce-
sarskim zastopnikom demonstrirati srbofilskih
idej. Zato je bilo mirno in je skupno z nem-
škimi Mariborčani pozdravljalo nadvojvoda. In
prvaki, ki so preje tako grozili z nevoljo pre-
bivalstva, so bili zopet blamirani. . . . Ja, ja,
časi še niso blizo, ko bodoje slovenski voditelji
na razvalinah avstrijske domovine zgradili „ju-
goslovanstvo“ deželo. . . .

Klofute niso ravno priporočljivo sredstvo v
javnem nastopu. Posebno ne, ako se dotaknejo
blagoslovljenega lica kakšnega političnega du-
hovnika. Pa kaj hočemo, — v hipni razburje-
nosti se marsikaj zgodi! Pri mostnih slavnostih
v Mariboru je hotel neki politični fajmošter iz
okolice (znan je vsem, ali iz prijaznosti zamol-
čimo njegovo ime!) škandale delati in ljudstvo
do demonstracij pripraviti. Imel pa je smolo;
kajti naletel je na napačne ljudi, ki so mu ta-
koj na lici mesta precej občutljivo dokazali ne-
dolžnost takih demonstracij. Čujemo, da si je
kupil ta fajmošter flajšter za obraz. Tak flajšter
pa bi potreboval tudi neki slovensko-zagriženi
učitelj iz mariborske okolice, ki jih je tudi do-
bil po ustih. . . . Mi gotovo nismo za tak način
boja, ali ta dva možica sta jih res zaslužila!

Dobro povedano! V Brenčičevi hiši v Ptuj
otvoril je novi slovensko prvaški advokat (pardon:
odvetnik) dr. Tone Gosak svojo pisarno, obenem
pa Lojze Brenčič svojo trgovino z manufakturnim
blagom. Ko je nekdo to zbranim kmetom
sporočil, dostavil je hudomušno: „Veste kmetje,
eden vas bode oblačil, drugi pa slačil“. . . . Bravo!

Zaradi škandala v sv. Lenartu sl. g., ki ga
je povzročil zagriženi župnik ob priliki cesarske
maše, bluje prvaško časopisje brez razlike
stranke ogenj in žveplo. Tako delajo ti gospod-
je, kakor da bi bil nemški nadučitelj g. Flöry
vsega kriv. Ej, kako pa stoji stvar? Nepobitna
resnica je, da je fajmošter v prvaški
zagriženosti petje cesarske pesni
motil in da je nemške domačine iz
cerkve spodil. Čez to dejstvo ne pomaga

prav nobeno zavijanje! Sicer pa naj se ne pere
„zamorca“ fajmoštra, katerega „patriotičnih“
čustva poznamo prav dobro. V vseh avstrijskih
kronovinah mora se šolska mladina dnè 19. no-
vembra udeležiti žalovne maše po umorjeni ce-
sarici Elizabeti. V sv. Lenartu se to že več let
ni zgodilo. Fajmošter je namreč ved-
no žalovno mašo odpovedal. Kakšen
je torej ta fajmošter? Cesarske pesni noče po-
slušati, maše za pokojno cesarico noče čitati,
— ja za sto vragov, zakaj pa ne gre tja na
Balkan s svojo zagriženostjo? . . .

V sv. Lenartu slov. gor. imajo seveda tudi
„sokole“, ki se jih zlasti na tem pozna, da po-
noči okrog rogovilijo in tulijo. Temu škandalizi-
ranju pijanih prijateljev srbske „kulture“ bo
treba konec napraviti. Zanimivo je, da ni niti
eden tamošnjih „sokolov“ v sv. Lenartu doma-
čin; vsi so pritepenci iz najrazličnejših krajev.
Zakaj se ti rdeče-srajčneži ne odpeljejo na
Balkan? . . .

V sv. Jurju slov. gor. imajo nadučitelja
Pavlina, ki menda misli, da je plačan edino za
prvaško hujskarijo. Vkljub temu, da je služben
na utrakvistični ali dvojezični šoli, kaže ob vsaki
priliki na najnesramnejši način svoje sovraštvo
proti nemškemu jeziku. Niti v službenem obče-
vanju noče rabiti nemščine, čeprav bi moral kje
na Pohorju kóže pasti, ako bi ne znal nemščine.
Raje pusti nemško pisane uradne akte v Gra-
dec pošiljati, da se tam od deželnih uradnikov
prevajajo. S tem napravlja Pavlin seveda deželo,
to se pravi davkoplačevalcem velike stroške.
Ali imamo res učitelje samo zato, da tlačijo
vboge, revne davkoplačevalce še hujše v blato
vsakdanje mizerije? In taki učitelji, ki delajo
davkoplačevalcem le škodo, bi potem še radi
svoje plače zopet na troške davkoplačevalcev
zvišali! Priporočamo Pavlinu, naj poskusi pa-
met rabiti, drugače bodoje kmetje njegovi pr-
vaški trglovaštvi kmalu konec napravili!

V Konjicah priredili so narodnjakarji pred
kratkim neko „veselico.“ Namen jim je bil se-
veda hujskarija zoper domačine, ki se ne vda-
jajo srbofilskim sanjarjam. No, gospodje v
„narodnem domu“ so postali kmalu krotki. Proti
prirediteljem in zlasti proti nekemu predrzemu
odvetniškemu kandidatu se je napravilo kazens-
ko naznanilo.

Okrajni zastop v Konjicah je oblast zaradi
notranjih preprirov razpustila. Upati je, da
bode z novimi volitvami vse nesoglasje odprav-
ljeno v prid gospodarskemu delu vsega prebi-
valstva.

Hitra smrt. V Ptuj je zadel kap soprogo
izdelovalca dežnikov gospo Scharner. Bila
je pridna, splošno spoštovana žena, ki je dolga
leta bolehal, a vkljub temu vedno svojo dolžnost
kot gospodinja izvršila. — Na Bregu pri Ptuj
pa je zadel kap komaj 28 letno soprogo tr-
govca Iglitsch. Revica je bila takoj mrtva.
R. i. p.!

Umrl je pri Konjicah lastnik tovarne g.
Eduard Hafenrichter. Bil je splošno spo-
štovan in jako delaven mož zvestega naprednega
mišljenja. L. m. z.!

Tretja žrtev krvave žaloigre v Ptuj, pri
kateri je dragonec Dengschwert ustrelil gostil-
ničarko Preuz ter sebe, je zdaj tudi umrla. V
bolnišnici v Gradcu je namreč izdihnila hčerka
Olga Preuz, ki jo je bil morilec trikrat v hrbet
ustrelil.

Vlom. V Hotenju pri Šoštanju vlomili so
bržkone cigani v kočo Johana Kočever, pokradli
so mnogo obleke, mesa, špeha, več ur in tudi
večjo svoto gotovega denarja.

Obesil se je zaradi previsoke starosti neki
84 letni vžitkar v Bežini pri Konjicah.

V otrobih zadušilo je delavca Johana Ahtik
v Majdičevem mlinu pri Celju. Bržkone je pri
delu zaspal, otrobi so se sluli nanj in ga zadušili.

Pobjo. V ptujski okolici napadla sta dva
suroveža spečega fanta Ludvika Lenert in ga z

Lenoba

vedno samo slaba lastnost, marveč večkrat
železniški pojav, in v tem slučaju je njen vzrok
storaj vedno slabo prebavljanje. Kdor ne pre-
jaja hitro in lahko, je večinoma slaboten in
kri reven, kajti uresničenje nove krvi se

vrši prepočasno. Takim ljudem primanjkuje potem
seveda tudi moč za delo in svežost, ki jo naj-
demo pri ljudeh z normalno prebavo. Staro pri-
znano, sigurno vplivajoče, milo sredstvo, olajšati
prebavo, so Fellerjeve odvajalne Rhabarbara-
kroglice z zn. „Elza-kroglice.“ One pospešuje-

jo apetit, prebavo, odpravijo krč, uredijo odva-
janje in izboljšajo kri. 6 škatljic za 4 krone po-
šilja franko apotekar E. V. Feller v Stubici,
Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko), kjer se dobi tudi
znameniti Fellerjev „Elza-fluid“, en poizkusni
tucat za 4 krone. Si - - -